

„over de handelingen en gedragingen van register-accountants, verricht gedurende het tijdperk hunner werkzaamheid „in openbaren dienst” .

De Memorie van Toelichting zegt hiervan:

„Het in het derde lid bepaalde strekt ertoe te voorkomen, „dat de handelingen en gedragingen van register-accountants, „die in overheidsdienst werkzaam zijn aan het toezicht en de „beoordeeling van tweeërlei gezag zouden onderworpen zijn”.

Dat naar mijne meening dit argument steekhoudendheid ontbeert, zal uit het bovenstaande duidelijk zijn.

Immers, van uitoefening van tweeërlei gezag is geen bezwaar te duchten, want zij zijn *van geheel anderen aard!*

Evenmin als welke andere opdrachtgever ook, kan de overheid een gefundeerd oordeel hebben over bekwaamheid en betrouwbaarheid *als deskundige, als accountant*; en het gezag van overheid tot hoofdamtenaar is normaal als ieder gezag van werkgever tot werknemer; à fortiori verschilt dit niet van het gezag van een bankdirectie tot haar intern-bankaccountant of van welke andere leiding van een privaat-rechtelijk lichaam ook tot den bij dat lichaam in dienst zijnden accountant.

Is dit onderscheid dus allerminst principieel juist, ook in hare praktische consequenties leidt het tot ongewenschte gevolgen.

Immers de register-accountant, die zich ziet uitgesloten van de jurisdictie van de Raden van Tucht, kan zijn principalen niet verstrekken de waarborgen, die deze daarin terecht zien, en verliest aldus veel van hetgeen de register-accountants, dank zij de hier besproken wet, zouden verkrijgen.

Dat dit de penetratie van de register-accountants in den overheidsdienst zal bemoeilijken ligt voor de hand; men behoeft daarbij bv. slechts te denken aan het gebied van de gemeentelijke financiën, waar men naast elkaar zal aantreffen (zij het wellicht in verschillende gemeenten):

- a. de register-accountant-hoofdamtenaar, niet onderworpen aan het toezicht van de Raden van Tucht;
- b. de accountants of verificateurs, al of niet lid bv. van een vereeniging van gemeente-accountants, uiteraard niet onderworpen aan het toezicht van de Raden van Tucht, als zijnde geen register-accountants.

Dat het doel der wet, „eenige orde” te brengen „op het terrein van werkzaamheid van den accountant”, op *dit* gebied aldus in het geheel niet kan worden bereikt, tot schade van het beroep en deszelfs mogelijkheden en tot schade van de overheid, die geen door sancties „gewaarborgde” accountants kan engageeren, (daar zij, die deze waarborgen zouden kunnen bieden, dit vermogen bij benoeming automatisch verliezen!) is naar mijne meening evident.

Het is daarom, dat ik het betreuren zou, indien het derde lid van art. 27, zooals het in concept thans luidt, in de wet zoude worden opgenomen, en het is tevens daarom, dat ik meende, deze overwegingen onder de aandacht van de collega's te moeten brengen.

JAC. OLIE Jr.

Gemeentelijk Accountant
(N.I.v.A.)

VOORKOMING VAN DUBBELE BELASTING BIJ DE DIVIDEND- EN TANTIEMEBELASTING

In de Wet op de Dividend- en Tantiëmebelasting is de voorkoming van dubbele belasting geregeld in:

art. 3: voor de uitkeeringen op de aandelen van een Nederlandsche N.V.;

art. 27: voor de in de koloniën belaste winst;

art. 28: voor de in het buitenland belaste winst;

art. 29: voor de uitkeeringen op aandelen van een in de koloniën of in het buitenland gevestigde N.V.

art. 3. Volgens de Ministeriële Resolutie van 3 November 1931 no. 64 (B 5278) bestaat er geen bezwaar tegen om met aandelen gelijk te stellen certificaten, door een administratie- of trustkantoor uitgegeven mits vaststaat dat dit kantoor zelf geen aanspraak maakt op de aftrek en de vervanging van aandelen door certificaten ook overigens niet dient tot het ontgaan van belasting. Volgens B 2511 en B 5954 zijn in dit opzicht ook oprichtersbewijzen gelijk te stellen met aandelen. T.a.v. inkomstobligaties zijn de meeningen verdeeld. In B 6452 heeft de Raad van Beroep Rotterdam I het standpunt ingenomen dat stukken, welke recht geven op een deel van de winst van een N.V. en op een deel van haar vermogen, tot de in art. 3 genoemde aandelen moeten worden gerekend. Het is in overeenstemming met de strekking van art. 3 om daarbij buiten beschouwing te laten of aan het bedoelde stuk stemrecht of eenig ander recht van medezeggenschap in de onderneming verbonden is, daar art. 3 niet anders bedoelt dan dubbele belasting te voorkomen en stemrecht daaraan niet afdoet. Echter is in een latere Ministeriële Resolutie van 8 September 1937 no. 53 het standpunt ingenomen dat voor uitkeeringen op inkomstobligaties geen aftrek art. 3 mag worden verleend.

In B 1773 is het standpunt ingenomen dat wanneer een N.V., welke een andere N.V. heeft opgericht zonder aandeelbewijzen uit te geven, het kapitaal der opgerichte N.V. als haar uitsluitend bezit in haar boeken heeft staan, art. 3 toepasselijk is. Eenzelfde standpunt is in B 2272 ingenomen t.a.v. uitkeeringen van een landelijke coöperatieve vereeniging aan bij haar aangesloten plaatselijke coöperatieve vereenigingen.

Daar alleen voor uitkeeringen op aandelen en daarmee gelijkgestelde stukken regelen ter voorkoming van dubbele belasting zijn gegeven, gelden deze regelen niet voor salarissen als commissaris of directeur. Wanneer een N.V. dus directrice is van een andere N.V. tegen een salaris van $f (10000 + a)$ wordt over $f a$ belasting geheven bij de beheerde N.V., terwijl bij de beheerende N.V. over het genoten salaris nogmaals belasting wordt geheven voorzoover dit begrepen is in haar uitdeelingen of belaste salarissen. Prinsen acht deze regeling niet bevredigend. Indien een N.V. in verband met haar aandelenbezit in een andere N.V. van deze laatste salaris geniet dan geldt het doel dat art. 3 beoogt evenzeer t.a.v. het salaris als van de uitdeeling.

Volgens den letter der wet is art. 3 ook niet toepasselijk op tantièmes. Echter is in de Ministeriële Resolutie van 23 October 1919 no. 60 (B 2395) in een geval, waarin volgens de statuten der N.V.'s A en B de aan de directie en commissarissen toekomende tantièmes niet aan dezen doch aan de moedermij. C werden uitgekeerd, beslist dat deze tantièmes geheel het karakter droegen van een winstuitkeering aan C als aandeelhoudster, zoodat op deze tantièmes art. 3 toepasselijk werd verklaard. Op grond van deze Resolutie wordt art. 3 toegepast op ontvangen tantièmes, wanneer voor de ontvangende N.V. het commissariaat, dat het tantième ople-

vert kennelijk voortspruit uit het aandeelenbezit van de tantième-genietende N.V. in de tantième-uitdeelende N.V. Echter geldt dit alleen voor het commissaris-tantième en niet voor het commissarisloon.

Artikel 3 laat bij de genietende N.V. de aftrek toe van uitkeeringen op de in haar bezit zijnde aandeelen wanneer:

- 1°. de genietende N.V. deze aandeelen gedurende het gehele boekjaar, waarin de uitkeering op de aandeelen wordt genoten, in eigendom heeft gehad;
- 2°. over deze uitkeeringen belasting is geheven bij de uitdeelende N.V.;
- 3°. de ontvangende N.V. deze uitkeeringen heeft genoten in den zin der wet.

Hierbij merk ik nog het volgende op.

ad. 1°. Met ingang van 1 Augustus 1931 is de voorwaarde, dat de aandeelen der uitkeerende N.V. op naam moesten staan, vervallen.

ad 2°. Bij de uitkeerende N.V. wordt geen belasting geheven:

- a. wanneer zij agio uitkeert
- b. wanneer de opbrengst der aandeelen is verkregen uit verkoop van claims
- c. wanneer het een terugbetaling van kapitaal betreft (art. 5 eerste lid sub b)
- d. wanneer het een uitdeeling van winst betreft, welke mag worden gecompenseerd met een vroegere kapitaalsafschrijving (art. 5 derde lid sub a)

Bij het vragen van aftrek op grond van art. 3 zal dus steeds eerst moeten worden nagegaan of geen der hier genoemde beletselen aanwezig is. Vooral wanneer de ontvangende N.V. geen intieme relaties met de uitdeelende N.V. onderhoudt, zal het opsporen dezer beletselen groote moeilijkheden op kunnen leveren daar de kans bestaat dat de uitdeelende N.V. niet bereid is inlichtingen te verschaffen omdat zij daardoor geheimen kan prijsgeven.

ad 3°. In B 5448 is het volgende geval behandeld. Een onroerend goed mij. verkeert in liquidatie en heeft in September 1929 haar laatste onroerend goed verkocht. In November en December 1929 koopt de N.V. P. om zeer normale redenen aandeelen dezer onroerend goed mij. à 131 %. In een algemeene vergadering van aandeelhouders, gehouden op 12 December 1929, wordt de liquidatierekening der onroerend goed mij, goedgekeurd en wordt besloten aan de aandeelhouders als liquidatieuitkeering 31 % boven het aandeelenkapitaal uit te keeren. Op het verzoek der N.V. P. om aftrek art. 3 van deze uitkeering à 31 % wordt door den Raad van Beroep afwijzend beschikt omdat P. deze 31 % niet heeft genoten daar het ontvangen bedrag niet heeft bijgedragen tot haar winst.

Bovenstaande uitspraak kan m.i. het rechtsgevoel volkomen bevredigen. Echter geldt het hier een zeer eenvoudig en duidelijk geval. De oplossing wordt echter moeilijker wanneer de N.V. A. aandeelen verwerft in N.V. B., terwijl B. haar bedrijf voortzet. In zijn artikel, getiteld: „Het onbevredigende in de artt. 3 en 29 der Wet op de Dividend- en Tantiëmebelasting” opgenomen in het Weekblad der Directe Belastingen, Invoerrechten en Accijnzen no. 3461 geeft Lancee het volgende voorbeeld. De N.V. A. koopt alle aandeelen der N.V. B. voor f 15.000.000,— wel bedrag als volgt is samengesteld:

aandeelenkapitaal van B.	f 1.000.000,—
reserves van B. op de datum der acquisitie (31 December 1936)	„ 2.000.000,—
goodwill	„ 7.000.000,—
beteugeling van de concurrentie tusschen A en B	„ 5.000.000,—

Over de uitdeelingen van B. aan A. wordt belasting geheven. Wanneer A. voor de geheele uitkeering van B. de aftrek art. 3 krijgt, wordt te veel aftrek toegestaan omdat:

- a. de door A. van B. overgenomen reserves per 31 December 1936 reeds door A. bij de overname der aandeelen van B. zijn betaald. Wanneer B. deze reserves aan A. uitkeert, waarover bij B. belasting wordt geheven, moet A. deze ontvangst gebruiken om de boekwaarde der aandeelen B. te verminderen, zoodat deze ontvangst niet kan bijdragen tot de winst van A. en dus niet kan zijn begrepen in de uitdeelingen van A. aan haar aandeelhouders.
- b. A. uit de van B. ontvangen uitkeeringen de voor de aandeelen B. betaalde goodwill moet afschrijven, zoodat het gedeelte van de uitkeeringen van B., dat hiervoor noodig is en waarover bij B. belasting is geheven, niet kan bijdragen tot de winst van A.
- c. het bedrag, dat A. heeft betaald om de concurrentie tusschen A. en B. te kunnen uitschakelen, zal moeten worden teruggevonden in hogere winsten van A. en B. Uit deze hogere winsten zal het betaalde bedrag moeten worden afgeschreven, zoodat hetgeen hiervoor begrepen is in de uitkeering van B. aan A., en waarover bij B. belasting is geheven, niet kan bijdragen tot de winst van A.

Lancee komt dan ook tot de conclusie dat het gewenscht zou zijn de aftrek artt. 3 en 29 te beperken tot die uitkeeringen op aandeelen welke de genietende N.V. kan uitkeeren aan haar deelgerechtigden in de winst.

Verder vestigt Lancee de aandacht er op dat een soortgelijk geval zich voordoet bij levensverzekeringmaatschappijen, pensioenfondsen e.d., welke hun reserves beleggen in aandeelen. De op deze aandeelen ontvangen uitkeeringen komen grootendeels ten goede aan de verzekerden en pensioengerechtigden en slechts voor een gering deel aan de aandeelhouders der ontvangende rechtspersoon, zoodat bij aftrek op basis van art. 3 van de geheele ontvangen uitkeering op aandeelen meer aftrek wordt toegestaan dan aan reeds vroeger belaste uitkeering begrepen is in de uitdeeling der genietende N.V. aan haar aandeelhouders. Hij wenscht daarom de aftrek art. 3 te zien beperkt tot deelnemingen.

artt. 27 t m 29. Ter voorkoming van dubbele belasting mag worden afgetrokken volgens:

$$\text{art. 27: } \frac{2}{3} \times \frac{\text{koloniale opbrengst}}{\text{geheele opbrengst}} \text{ (over het boekjaar)} \times \text{uitdeeling}$$

$$\text{art. 28: } \frac{2}{3} \times \frac{\text{buitenlandsche opbrengst}}{\text{geheele opbrengst}} \text{ (over het boekjaar)}$$

$$\times \text{ uitdeeling}$$

art. 29: $\frac{2}{3} \times$ uitkeering op aandeelen van een in de koloniën of in het buitenland gevestigde N.V.

een en ander voorzover de koloniale of buitenlandsche onderneming of het daar gevestigde deel der Hollandsche onderneming onderworpen is aan een belasting welke in eenigen vorm naar de winst wordt geheven. In de Ministeriële Resolutie van 21 Augustus 1917 no. 110 (B. 1772) is bepaald dat voor de aanspraak op vermindering niet wordt vereischt dat de N.V. in de vreemde belasting is of moet worden aangeslagen, doch voldoende is dat zij daarin kan worden aangeslagen.

Volgens B. 4302 moet onder uitdeeling worden verstaan de belastbare uitdeeling, omdat het, ter voorkoming van dubbele belasting, geen zin heeft op uitdeelingen welke niet belastbaar zijn, een deel te korten. Volgens de Ministeriële Resolutie van 18 Juli 1931 no. 38 (B. 5268) moet dit standpunt ook worden ingenomen wanneer na een kapitaalsafschrijving uitkeeringen op grond van art. 5 onbelastbaar zijn.

Onder de uitdeeling, voorkomende in bovenstaande formules, moeten ook worden opgenomen de belastbare tantièmes doch niet de belastbare salarissen van commissarissen en directie. Volgens B. 1445 moet onder uitdeeling worden verstaan de geheele uitdeeling zonder toepassing van den aftrek art. 3. Bedraagt dus:

het dividend dat een N.V. uitkeert f 1.200.000,—
 haar totale winst f 1.800.000,— waarvan f 1.200.000,— ver-
 kregen is in koloniën of buitenland terwijl zij f 500.000,—
 heeft ontvangen op aandelen en Hollandsche N.V.'s dan
 moet de belastbare som als volgt worden berekend:

	dividend	f 1.200.000,—
aftrek art. 27 $\frac{2}{3} \times \frac{12}{18} \times$	f 1.200.000,—	„ 533.333,—
	verschil	f 666.667,—
	aftrek art. 3	„ 500.000,—
	belastbare som	f 166.667,—

Had zij f 500.000,— ontvangen op aandelen in een koloniale of buitenlandsche N.V. dan was de aftrek art. 29 $\frac{2}{3} \times$ f 500.000,— geweest.

De koloniale, buitenlandsche en geheele opbrengst moeten worden berekend naar de beginselen der artt. 7, 10 en 11 I.B. Bij de berekening van deze opbrengsten moeten worden opgenomen de betaalde tantièmes (B. 4526) en een niet gerealiseerde koerswinst op tot het vlottend kapitaal behorende effecten (B. 5243) doch niet ontvangen agio (B. 2270) en betaalde of te betalen Dividend- en Tantiëmebelasting (B. 2271) of Indische Vennootschapsbelasting (B. 4899).

Wanneer over het boekjaar, waarin een uitdeeling op aandelen wordt ontvangen, door de genietende N.V. geen uitdeeling wordt gedaan, kan de aftrek der ontvangen uitkeering worden verschoven naar de eerstvolgende uitdeeling van de genietende N.V. (artt. 3 en 29). Een dergelijke accumulatie van aftrek kennen de artt. 27 en 28 niet omdat daarbij alleen wordt beoogd een op basis der gemaakte winsten te berekenen verdeling van de uitdeeling in een deel dat gedaan wordt uit Hollandsche winst en een deel dat wordt geput uit koloniale of buitenlandsche winst. Indien het bedrijf in zijn totaal volgens de regelen van de artt. 7, 10 en 11 I.B. geen of een negatieve opbrengst heeft gegeven, ontbreekt een der factoren om de aftrek te berekenen waardoor volgens B. 3236 art. 27 niet toepasselijk is en daardoor geen aftrek kan worden toegestaan. Naar aanleiding van dit arrest is bij Ministeriële Resolutie van 5 Januari 1924 no. 8 (B. 3432) een eenigszins milder standpunt aan de belastingadministratie voorgeschreven, n.l. dat steeds aftrek ter voorkoming van dubbele belasting wordt verleend aan N.V.'s, welke kunnen aantonen dat gedurende haar geheele bestaan de opbrengst van haar bedrijf nimmer geheel of ten deele buiten de koloniën kan zijn verkregen. Bestaat echter de mogelijkheid dat in eenig tijdperk van haar bestaan eenige opbrengst, hoe gering ook, buiten de koloniën is verworven, dan moet aan de letter van de wet worden vastgehouden.

Volgens de Ministeriële Resolutie van 4 Juli 1922 no. 65 (B. 3186) moet de inspecteur naar eigen inzicht de koloniale of buitenlandsche bedrijfswinst vaststellen en hij mag daarbij zonder meer niet uitgaan van het bedrag, dat in het buitenland of in de koloniën als belastbare som is aangenomen. Immers de vreemde wetgeving kan van de Hollandsche afwijken of anders worden geïnterpreteerd.

Ten einde de geschilpunten tusschen de Hollandsche en Indische belastingadministratie over de splitsing van de winst tusschen moederland en kolonie zooveel mogelijk te beperken, is de Commissie-Bruins in het leven geroepen. In B. 5894 en

6401 zijn adviezen van deze Commissie gepubliceerd, welke tot richtsnoer moeten worden genomen bij de toepassing van art. 27. In nog voorkomende gevallen van dubbele belasting kan de belastingplichtige aan den Minister van Financiën verzoeken de zaak bij deze Commissie aanhangig te maken.

De gepubliceerde adviezen betreffen de splitsing van de genoten rente op beleggingen welke geen bedrijfskarakter dragen. De Commissie maakt daarbij onderscheid tusschen het bedrijf in engeren zin, dat gedeeltelijk in Holland en gedeeltelijk in Indië of geheel in Indië kan worden uitgeoefend, en het beheer van de voor dit bedrijf-in-engeren-zin overtollige gelden. De renteopbrengst en de belastbare waardeverschillen van beleggingen, welke een bedrijfskarakter dragen, worden in haar geheel gerekend tot de opbrengst van het bedrijf in engeren zin.

T.a.v. de beleggingen, welke geen bedrijfskarakter dragen, neemt de Commissie het standpunt in dat de band tusschen het bedrijf en de belegde gelden het nauwst is bij direct opvorderbare beleggingen en afneemt naarmate de uitzetting op langer termijn geschiedt. Verder gaat de Commissie er van uit dat bij belegging op langer termijn een hoogere rente kan worden gemaakt en meent dat bij de afnemende gebondenheid van belegging op langer termijn met het bedrijf een toewijzing van een afnemend deel van de renteopbrengst aan het bedrijf inengeren zin past. Practisch lost de Commissie dit probleem op door over alle beleggingen zonder bedrijfskarakter aan het bedrijf in engeren zin een rente toe te wijzen, overeenkomende met de gemiddelde rente van zoor op zes maanden vast in deposito gegeven geld. De meerdere opbrengst dezer beleggingen is dan zuiver Hollandsche winst.

Voor koers- en valutaverschillen heeft de Commissie geadviseerd de totale hierop gemaakte winst of het totale hierdoor geleden verlies als zuiver Hollandsche winst of verlies aan te merken met als maximum de zuiver Hollandsche beleggingsrente, berekend op de boven aangegeven wijze. De eventueel meerdere winst of het meerdere verlies worden dus gerekend tot de opbrengst van het bedrijf in engeren zin.

Teneinde de gemiddelde waarde van de beleggingen in effecten te berekenen heb ik eenigen tijd geleden het volgende schema toegepast:

koerswaarde effectenbezit per 1 Januari	f .....
af: koerswaarde per 1 Januari van in den loop van het jaar verkochte effecten	„ ..... f .....
koerswaarde effectenbezit per 31 December	f .....
af: koerswaarde per 31 December van in den loop van het jaar gekochte effecten	„ ..... „ .....
	Totaal f .....
	Gemiddeld f .....
bij: (het gemiddelde van koerswaarde per 1 Januari en opbrengst van in den loop van het jaar verkochte effecten) $\times \frac{1 \text{ Januari tot datum verkoop}}{360}$ ..	„ .....
bij: (het gemiddelde van aankoopprijs en koerswaarde per 31 December van in den loop van het jaar gekochte effecten $\times \frac{\text{datum aankoop tot 31 December}}{360}$ ...	„ .....
	Gemiddelde waarde der belegging f .....

Ten slotte wijs ik nog op de met België en Zweden gesloten

verdragen ter voorkoming van dubbele belasting. Hierbij wordt afgeweken van art. 28 doordat:

- 1°. de aftrek is niet beperkt tot $\frac{2}{3}$ van de op basis van de buitenlandsche en de totale bedrijfsopbrengst gesplitste uitdeeling maar bedraagt de geheele uit de buitenlandsche winst komende uitdeeling.
- 2°. de buitenlandsche opbrengst van het bedrijf wordt gesteld op het bedrag dat in België, resp. Zweden belastbaar is, zoodat de artt. 7, 10 en 11 I.B. hierbij niet toepasselijk zijn.

W. WESTRA.

UIT HET BUITENLAND

Red.: F. HAARBOSCH, CH. HAGEMAN, Drs D. NIJE
en Drs W. P. DEN TURK

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris
der Redactie)

De jaarrekening in een nieuwe vorm

In het nummer van 14 Januari 1939 van *The Accountant* wordt melding gemaakt van een nieuwe vorm, waarin de Jaarrekening ter kennis van de geëmployeerden der Amerikaansche Maatschappij Revere Copper & Brass Inc. wordt gebracht. De bedoeling is klaarblijkelijk te doen uitkomen, dat bij het huidige bedrag aan uitbetaalde loonen geen winstgevende exploitatie mogelijk is.

De Jaarrekening is aldus opgesteld:

1. Wij brachten onze cliënten voor door ons geleverde goederen in rekening	\$ 12.136.718
2. Van welk bedrag wij moesten afschrijven voor dubieuze vorderingen	14.820
3. Blijft een netto opbrengst der verkopen	\$ 12.121.898
4. Wij ontvingen interest, huren en inkomsten uit andere bronnen tot een bedrag van	55.109
5. Hetgeen ons een totaal ontvangst gaf van	\$ 12.177.007
6. Wij betaalden derden voor materialen	6.857.177
7. En voor kolen, transportkosten, voorzieningen en andere kosten en onkosten	2.309.840
8. Wij reserveerden ter vervanging van fabrieksgebouw en inrichting	670.392
9. En betaalden rente voor geleende gelden ..	229.514
10. Terwijl voor belastingen benodigd was ..	327.876
11. Hierdoor bleef ter beschikking voor geëmployeerden, leiding en aandeelhouders ..	\$ 1.782.208
12. Onze geëmployeerden en de leiding ontvingen als salaris en loonen	3.601.918
13. Onze aandeelhouders een verlies latende van	\$ 1.819.710

Hoewel de vorm waarschijnlijk anders zou zijn geweest, indien het bedrijf groote winsten voor de aandeelhouders zou hebben afgeworpen, is deze vorm toch aantrekkelijk voor den leek, die op deze wijze een voor hem begrijpelijk overzicht der resultaten krijgt.

Ch. H.

Fusie van Engelsche Accountantsverenigingen

De fusie tusschen de London Association of Certified Accountants Ltd en de Corporation of Accountants Ltd heeft thans haar beslag gekregen. De naam van de nieuwe vereniging luidt: Association of Certified and Corporate Accountants Ltd. Het aantal leden bedraagt 6000 en men beschikt over een gelijk aantal assistenten. In Engelsche Accountantskringen is men voldaan over deze fusie, aangezien het aantal verenigingen wederom is verminderd. Men zou willen, dat de toestand nog verder zou worden opgehelderd door het opnemen van het Institute of Certified Public Accountants in den school der groote verenigingen. Ch. H.

Wettelijke regeling van het accountantsberoep in de Ver. Staten van N. Amerika

In het April-nummer van *The Journal of Accountancy*, officieel orgaan van *The American Institute of Accountants*, wordt door de Redactie een korte beschouwing gewijd aan het in de State of New-York ingediende wetsontwerp ter regeling van het accountantsberoep. Dit ontwerp wordt geacht een vooruitgang te zijn ten opzichte van de wetgeving in de overige staten van Noord-Amerika en als voorbeeld voor dezen te kunnen dienen.

Alleen „certified public accountants” zijn gerechtigd. „to practise accountancy in so far the public interest is affected”. Alle „non-certified accountants” zullen onmiddellijk na het in werking treden der wet geregistreerd worden en kunnen binnen een termijn van tien jaren door middel van examens als C.P.A. worden toegelaten. Gedurende deze periode wordt voor de geregistreerde non-certified accountants de voor toelating als C.P.A. gestelde eisch van een diploma van een accountants-school of -college buiten werking gesteld. Gedurende dezen overgangstijd zijn uitsluitend C.P.A.'s en geregistreerde accountants gerechtigd tot hetgeen na dien tijd blijken den aanhef van deze alinea tot de taak der C.P.A.'s zal behooren.

Het algemeen belang wordt alleen dan geacht bij de verklaringen van accountants betrokken te zijn, indien anderen dan de opdrachtgevers zich op deze verklaringen kunnen verlaten. Volgens de redactie komt dit in hoofdzaak hierop neer, dat alleen een C.P.A. „financial statements” mag ondertekenen. Andere accountantswerkzaamheden, zooals bijvoorbeeld de inrichting van een administratie, het bijhouden van boeken voor meer dan één opdrachtgever en het gereedmaken van overzichten ter informatie van de cliënten zelve worden geacht het algemeen belang niet te raken. Zij kunnen door een ieder, die zulks tot dusverre deed, verricht worden.

Bij vergelijking van dit ontwerp met het onlangs aan de Staten-Generaal aangeboden wetsontwerp vallen onmiddellijk twee verschilpunten op:

- 1e. de in het Amerikaansche ontwerp voorkomende bepaling, welke bepaalde werkzaamheden voor de C.P.A. voorbehoudt, terwijl volgens het Nederlandsche ontwerp naast de registeraccountants ook alle andere accountants alle accountantswerkzaamheden kunnen blijven verrichten;
- 2e. de scheiding van werkzaamheden, verricht in publieke en private functie, welke in het Nederlandsche wetsontwerp niet voorkomt.

Dat aan niet-gekwalificeerde accountants bepaalde werkzaamheden worden verboden, schijnt mij een omstandigheid